

[Poul Møller.]

de træder i kraft, hvornår så regeringen ønsker det skal ske.

Jeg har gerne villet gøre disse bemærkninger om den øjeblikkelige stilling og dermed motivere, hvorfor mit parti ikke mener, at der økonomisk er årsag til at foretage disse foranstaltninger nu.

Men så kommer 1966-67, og den næste betragtning, vi møder, er, at det, der ikke gælder for i år, skal gælde for næste år. Her vil jeg igen sige: er man bange for, at der skal komme overbeskæftigelse til næste år, siden man vil have denne stramning? Vi ved jo da, at byggeriets igangsætningstal i september-oktober måned har været så meget lavere end i fjor, at vi ikke kan vente, at der kommer overbeskæftigelse til næste år i byggeriet, selv om man lempet kreditpolitikken. Det er det, der er sat i gang her inden jul, der får afgørende betydning for beskæftigelsen i byggefagene i forårsmånederne og hen på sommeren. Derfor er jeg bange for, at regeringen kører lige ind i en arbejdsløshed ved denne politik. Man siger, at man vil stramme finanspolitikken så stærkt for at kunne lempe kreditpolitikken, men derigennem skabes arbejdsløshed nye steder. Jeg tror ikke, man behøver at være bange for overbeskæftigelse i byggefagene til næste forår, og derfor forstår jeg altså ikke motiveringen for, at man vil have et så stort overskud på 1.800 mill. kr.

Man må ikke glemme, at disse afgifter ikke er skadefri. Det er jo ikke således, at afgiftspolitikken ikke har en negativ virkning. De, der tror, at den kun har en positiv virkning, tror forkert, den har naturligvis også negative virkninger. Det er da helt klart, at det påvirker omkostningerne. Man kan holde afgifterne uden for pristallet eller ej; men at de påvirker omkostningerne, er givet — benzinskatten f. eks. — og at de påvirker omkostningerne i det hele taget for de indkøb, erhvervslivet skal foretage til det ene eller det andet formål, er jo også klart. At de vil gøre priserne højere og alting dyrere, er da også en negativ virkning, som ikke

i sig selv er ønskelig. At overføre en stigende indkomst til staten af borgernes indkomster er i hvert fald ikke efter vor opfattelse noget at stræbe efter.

At afgifterne må ses i forbindelse med udskrivningsloven, der til næste år vil give et meget stærkt sug i borgernes indtægter, er vel også rimeligt, og jeg er helt overbevist om, at dette vil forhindre en skattereform. Det lukker døren af for en skattereform. Hvis der skal være mening i disse midlertidige bestemmelser, må det vel være, at disse afgifter skal væk, hvis vi får en merværdiafgift. Man kan vel ikke tænke sig, at man den 1. april skal lægge 10 pct. oven på de priser, man nu skaber. Man må vel tænke sig, at det første, der skal ske med merværdiafgiftens provenu, er, at disse 700-800 mill. kr. skal fjernes plus engrosomsen. Og så bliver der ikke nogen mulighed for en skattereform ved hjælp af den store merværdiafgift; så har vi snart ædt pengene op til at nedsætte andre forbrugsafgifter med.

Vi har i begyndelsen af september, nærmere bestemt den 2. september, fremlagt vor politik i folketingets merværdiafgiftsudvalg. Jeg skal ikke her trætte tinget med en lang gennemgang af det, men jeg har her rørt ved budgetteknikken; jeg har — som jeg også gjorde det i vort forslag af september måned — rørt ved, at vi må have en gennemgang af udgifterne. Jeg vil gerne føje til, at jeg tror, det for det første er nødvendigt at gennemgå hele vor lovgivning med henblik på at se, om der ikke er love, som kunne afvikles nu, og om ikke der kunne indhentes rationaliseringer og administrative besparelser igennem lovmæssige ændringer af en række love efter de praktiske erfaringer, man har gjort i administrationen med hensyn til disse love.

For det andet ønsker vi, at de boligpolitiske problemer nu bliver løst. Vi kommer jo ikke uden om, at hvis der skal være tale om, at der nogle steder er for stort et forbrug, så er det i hvert fald ikke dér, hvor huslejen er tårnhøj, i det nye byggeri.